

AU LILAS BLANC

Heist evolueert snel, de tijd haalt ons in.

Huizen verdwijnen en alleen op oude foto's herkennen we de sfeer en de gebouwen van generaties terug.

Tussen die hoog- en nieuwbouw schuilen nog altijd juweeltjes.

Op de "Bolle" staat zo'n huis met een lange geschiedenis en een klinkende naam: "**Au Lilas Blanc**".

Wij hadden een gesprek met een vroegere bewoner de Heer Dany Bailyu, architect, maar vooral Heistenaar. Dany werd geboren in 1936 en vertelt ons over zijn vroegste herinneringen als jongste uit een gezin van vijf.

Hij liep school in de Frères tot hij 10 jaar werd. Kwajongen als hij was, vonden zijn ouders het beter hem naar het college te sturen in Melle. Op zijn achttiende verhuisde hij naar Sint Lucas in Gent en studeerde er 5 jaar voor architect zoals zijn vader.

Na zijn studies huwde hij met Mevrouw Jeanine Van Wambeke en het gezin telt 2 (inmiddels) volwassen zonen Jan en Piet.

Zijn ouders Gustave Bailyu en Odile De Jonghe werden geboren in 1898.

Vele Heistenaars herinneren zich beide families zeer goed. Gustave was stadsarchitect, en zijn vrouw Odile De Jonghe een rasechte zakenvrouw.

De Lilas Blanc – een bloeiende confectiewinkel – was haar levenswerk dat ze vlot combineerde met de opvoeding van haar kinderen.

Gustave en Odile hadden 2 dochters Rosa en Yolande, en 3 zonen Luc, Hubert en Dany.

Hubert was amper 1 jaar toen hij stierf, en Dany was de jongste, een achterkomertje.

Gustave Bailyu heeft zijn sporen verdiend in Heist.

Als architect tijdens het interbellum en nog lang daarna, hebben vele Heistenaars beroep gedaan op hem voor de plannen van hun woning.

Ook het stadhuis kwam er ondermeer volgens het ontwerp van Gustave Bailyu.

De zonen Bailyu zijn in rechte lijn gedreven ontwerpers, in de familie De Jonghe vinden we aannemers van bouw- en waterwerken.

Hierbij denken we aan Gustaaf De Jonghe, broer van Odile, die de Rijksvisserijschool "Het Kasteeltje" gebouwd heeft in 1919-1921 samen met zijn vader Charles, een gekend aannemer van Openbare Werken te Heist.

Zowel Gustave Bailyu als Charles De Jonghe zetelden in de gemeenteraad en waren betrokken in het reilen en zeilen van de Heistse politiek.

GESCHIEDENIS VAN HET HUIS

De Lilas Blanc werd gebouwd in 1928 door architect Gustave Bailyu. Er stonden twee kleine vissershuisjes op die grond, die afgebroken werden om plaats te maken voor de nieuwe constructie.

Zoals zoveel handelspanden in die tijd droeg het een Franse naam. Het toerisme begon te floreren in Heist en de letterlijke vertaling : **“Witte seringen”** zou niet herkenbaar geweest zijn voor onze franssprekende badgasten. De bebouwde oppervlakte bedraagt 100 m², de woning is niet diep maar zeer breed.

De stijl is typisch voor die tijd. In dezelfde bouwtrant zag je gelijkaardige huizen in Heist, denk maar aan de woningen op de Boulevard en aan de villa's op de westkant van de Zeedijk.

De meeste zijn al afgebroken.

De gevel kreeg een faïence-bekleding en de balkons werden getooid met sierlijk smeedwerk.

INDELING VAN HET HUIS

Als je naar de grote foto kijkt, dan zie je dat de winkel beneden ruim was en uit twee niveau's bestond. De klanten hielden er niet van om via een trap naar boven te moeten gaan, en vermits de klant koning is... werd dit tussenverdiep dan maar benut door de familie zelf.

Wij noemen het “niveau 2” en je telt er 3 ramen van telkens 2.05 meter breed.

Het raam links werd de naaikamer, de twee andere ramen werden in gebruik genomen als living.

Op de eerste verdieping had je rechts de slaapkamer van de ouders, en links het salon, later werd het de bureau van vader die thuis werkte of op het stadhuis.

Op de tweede verdieping – ramen rechts en midden – bevond zich een grote slaapkamer voor de twee dochters. Links was de kamer van de jongens, maar die waren altijd intern, en dus niet veel thuis.

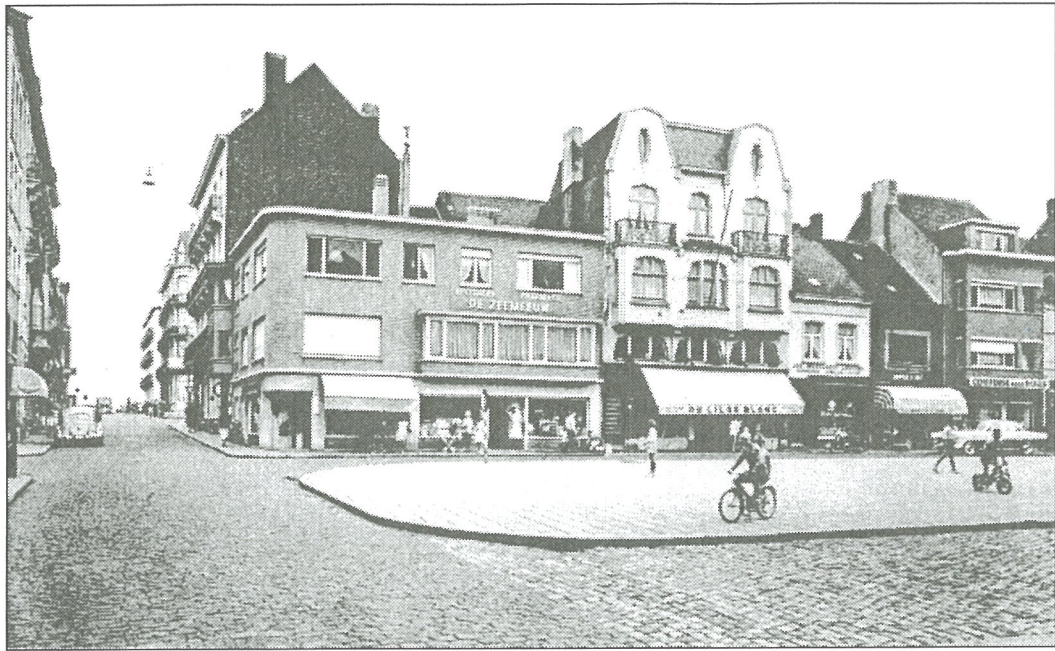
Op de 3de verdieping had je de zolder over de ganse breedte.

Het was de droom van Odile De Jonghe om een eigen zaak te runnen.

“Au Lilas Blanc” werd haar domein, een confectie en merceriewinkel waar je zowat alles kon kopen zoals stoffen, knopen, wol, kledjes...

Haar man Gustave Bailyu die architect was verdiende zijn brood, maar het was niet zo dat je er in die tijd rijk mee kon worden.

Odile die een echte commercante was van thuis uit wilde vooruit, en zij slaagde in haar opzet.

De winkel was goed gelegen en ze bouwde een vast cliënteel op.
Dit deed ze niet alleen.

Odile had twee trouwe helpsters die haar van bij de opening in 1930 tot aan de sluiting in 1970 hebben gesteund door dik en dun.

Dit waren de zusters Marie-Louise en Margriet Van Welden, twee wezen die in het gezin van Odile een "thuis" vonden.

Marie-Louise kwam er als eerste in dienst, zij werd kinderjuf voor Dany, het nakomertje. Toen hij ouder werd nam zij de taak van huishoudster op zich, nog later die van winkeldochter.

Haar zus Margriet volgde en werd aangenomen als naaister. Odile nam zelfs een derde kracht in dienst nl. Jeanine Damschotter, en met drie vrouwen in de winkel en één naaister boven viel geen enkel seizoen hen te zwaar. Van Zeebrugge tot aan Knokke vonden de klanten de weg naar hun bloeiende zaak.

In 1961 lieten Gustave en Odile een villa bouwen in Duinbergen, met de bedoeling er rustig te genieten van hun pensioen.

De naam van de villa "ELIDO" lees van rechts naar links : "ODILE" verraadt nog altijd de naam van haar vroegere bewoonster.

Ook haar geliefd personeel Marie-Louise en Margriet Van Welden verhuisden mee naar de villa.

De winkel bleef nog 8 jaar open, daar zorgden Marie-Louise en Jeanine Damschotter voor.

Dany Bailyu huwde in 1962 en bleef in het ouderlijk huis wonen. Als beginnend architect werkte hij nog 2 jaar samen met zijn vader, of beter gezegd: Gustave heeft gewacht tot zijn zoon klaar was om de fakkel over te nemen.

Odile werd bijna 94 jaar oud.
Gustave 75 jaar.

Marie-Louise en Margriet Van Welden bleven na de dood van Odile nog enkele jaren in de villa wonen.

Marie-Louise, nu 81 jaar, is nog steeds betrokken met het wel en wee van de familie. Margriet die wat ouder was is overleden.

Toch ontroerend als je bedenkt dar Marie-Louise, - een 14-jarig weesmeisje – in dienst kwam bij Gustave en Odile als kinderjuf voor Dany, het nakomertje....

